

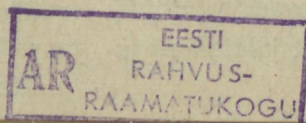
Nootte Eln

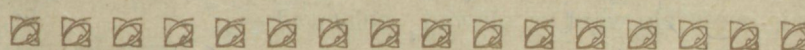
Riigiraamatukogust üleantud

Jordan.

Foto Varfon.

No 1 1922

Usurändajad uue Jerusalemma linna.

Warustage endid kohtadega, sest ainult üks ainukene laew läheb kuningliku ärapeastmise liini mööda määratud kohale.

Laewa nimi: Armuõpetus. Rooma 1: 16.

Ärasõidu koht: Ärahukkamise linn. 2 Peetr. 3: 10.

Sõidu eesmärk: Uus Jerusalemm. Ebr. 11: 16.

Ärasõidu aeg: Täna. Ebr. 3: 7, 8.

Piletite hind: Ilma rahata. Jes. 55: 1. Weri. 1 Peetr. 1: 19.

Kapteni nimi: Jeesus Kristus. Ebr. 2: 10.

Laewa meeskond: Apostlid. Ap. t. 8: 4.

Meri, mida mööda sõidame: Käesolew aeg. Ilm. 10: 6.

Sõitjad: Ärawalitud wõerad. 1 Peetr. 1: 1.

Majakas: Jumala sõna. Laul 119: 105.

Kompas: Usk ja armastus. 2 Tess. 1: 3.

Ankur: Lootus. Ebr. 6: 19.

Puri: Tõde. Joh. 8: 32.

Tuul: Püha Waimu jõud. Joh. 6: 63; Ap. t. 2: 2.

Lipp: Tunnistamine. Ebr. 10: 22, 23.

Ülewalpidamine: Jumala heldus. 2 Kor. 12: 9.

Tüür: Jumala kõikumata tahtmine, mis tema sõnas awaldud.

Sõitjatele antakse kõik maksuta.

See laew ei ole weel iial merehädas olnud.

Kapteni peale wõib loota niihästi tormides, kui waikseil aegadel.

Kui sinul weel ei ole kohta selle laewa peal, siis rutta, enne kui wiimane wile hüüab!

Meie aja suur tarwidus.

„Noorus paneb aluse meheeale“. Laul 119: 9,

Meieaja suurem tarwidus on, tarwidus **meeste järele!**

Mehi, kes on tõe sees: „**uuesti sündinud**“ Joh. 1: 12, 13; 3: 3 järele ja kes on tugewad Jumaliku jõe poolest, täidetud tarkusega, mis ülewalt tuleb, ja kes armastawad Kristuse armastusega ja kellel on Tema elu täius. Joh. 1: 16.

Mehi, kes **Jumala au** pärast niisama hoolitsewad, kui inimeste kiituse pärast.

Mehi, kelle südametunnistused on tundelised, kuid kindlad, kui kompassi nõel.

Mehi, kes ei lase endit ülekohtuse kasu läbi äraosta, waid ahnust wihkawad.

Mehi, kes rikkumata pealaest jalatallani ja sedasama ka südame põhjani.

Mehi, kes wõiwad tõttõelda ja seal juures nii saatanale, kui maailmale silma waadata.

Mehi, kelles igawese elu weed woolawad tasa, sügawalt ja tugewalt.

Mehi, kes ei kõigu, ega kaota julgust, sellepärast, et õiguse ülendamine maa peal wiibib.

Mehi, kes teadwad, mis nende sõnumed sisaldawad, ja neist räägiwad.

Mehi, kes omi ülesandeid tunnewad ja neid täidawad.

Mehi, kes ei waleta sõnas ega teos, waid oma töotusi peawad, kuigi nad selle läbi ka kahju saawad, nagu näituseks Joosep, Taaniel, kolm meest tulises ahjus ja teised.

Mehi, kes ei ole laisad töötama ei uhkete ega hoolimatade ees.

Mehi, kes on nõus sööma seda, mida nad on wälja maksnud ja midagi üle oma wõimaluste.

Mehi, kes tõesti tunnewad, mille sisse nad usuwad ja on täiesti wagad.

Mehi, kelle jalad igaweseaja kalju peal seisawad —

Jumala mehi.

Noorte Elu

 ENSV
 Riiklik Avalik
 Raamatukogu

2. 24. 40

Lugemistuba

Gesti Noorte Ühiskirjanduse

Liidu hääletandja

Nr. 1.

B 4993

Teine aastakäik.

 TALLINNA KESK.
 RAAMATUKOGU

1922.

10000

Elu ümberhindamine.

Wih. 3:7. 8.

„Mina arwan kõik pühkimeks Issanda kalli äratundmise vastu“, ütles Paulus.

Näitawadki ehk need sõnad liig ülistawatena mõnele, ometi on see küpse elutööde sügawatest läbielamistest.

Meie inimeste ehk ka selle poolest, et see ometi wõimatuna paistab kuulda sarnaseid sõnu mehe poolt, kes oli kord läinud wälja kinniwõtma Issanda Jeesuse jüngerid, kui selle kõige ägedam waenlane, turtsudes wihast ja tundes rõõmu Jehwanuse tapmisest. Jah — waenlasena oli ta tapmise teele läind, kuid tagasi tulnud ise Kristuse wangina — armastuse wangina. Samastuse teel oli paistnud talle ärafeletaw walgus, milles ta korraga, nii õige wariseer patuseks ja roojaseks sai. Ilmus Saulusele Walguse Issand.

Sellest päewast peale langewad selle mehe südamelt pimeduse ahelad ja ärafeletatud walguses felginewad sügawamad elutööed. Sügawaks, wõimsaks ja auliseks omas eesmärgis ja wiisides saab kogu ta elu. Ja Saulusest saab Paulus.

Mis puudus siis Saulusel enne? Kas polnud ta küllalt tolle aegses hariduses teadew, wõib olla kunstiski, ehk esiwanemate käsuõpetuses, mida ta kõige kindlamal wiisil pidas? Jah, kõik see oli, — ometi puudus üks, kellela kõik pühkmed olid — puudus Kristus.

Wõib olla oli ta otfind elumõtet — püüdnud leida elule wäärtust. Otfis seda teadusest, otfis seda kunstist, otfis Moosese käsuõpetusest j. n. e. Ometi kui nad ka suurepäralistena ta ees hiilgasid, oli nende hiilgus tuhm. Rahwatas teadus, pimedus oli kunstis selle kõrwal, kes talle Samastuse teel igaweses färas ilmus — Jeesus Naatsaretist. Mitte midagiks muutus warandus, mis mitmele hingeks, alatuks sai ta meelest inimlik auotfimise kirg, mille järele need üksteise wõidu tormafid — kui oli kord listud saand paradüüfi nägemistesfe. Ent ta ütleb: „Mis film ei ole näind ja kõrw ei ole kuulnd ja inimese südamessesfe ei ole tõusnud, mis Jumal on walmistand neile,

kes teda armastawad“. Sinna poole igatfes ta siida ja ta wahetas sellepärast kõik selle kalli pärlu vastu ümber, mis oli — Kristuse äratundmine. Rasulik oli see wahetus.

Sest saadik käis Paulus selle jälgedes, kes kord niisama kuninglikult wõis saatanale welda, kui see kogu maailma walitfust ja au talle pakkus — tagane minust, saatan! Nagu taewas kõrgem on kui maa, nii olid ka Tema mõtted kõrgemad kui inimeste omad. Ta nägi oma ees igawesi aegu, igawest õnne, ofasfamist oma kogudusega. Aga Ta nägi neid weel patustena, patuorjadena maapeal, kes ei tunnud seda. Neile ruttas Ta kõrbest kuulutama — on peastmine!

Jeesus otfis. Oma elu pühendas Ta selleks. Kuid, mis tegid need? Nad wõtsid Teda kinni, teotafid, pekfid ja löid risti! Ometi tegid nad, mis tuli kasuks terve inimsoole — lunastamise Tema were läbi . . . endi peale aga kallafid nad weresüü.

See suur Kristuse ifik waimustas ka Paulust. Ent Ta ei leidnud midagi kõrgemat, ihaldawamat, mida oleks wõind wääristada Kalgata Jeesusega. Temas üffi oli walgus — täieline, nagu seda pole päikesegi oma, kui kahwatafid teised inimlikud walgused, ehk pimenesid ööks.

Oli õnnelik Paulus. Mida prohwetid asjata ootand olid ja kelle pärast nad wõidelnud, seda wõis ta nüüd jälgida — Jumala Talle. Sellepärast arwas Paulus kõik maifet elu oma mõnufustega ja rikkustega pühkimeks ja wahetas rõõmuga igawese õnne vastu. Miks ei pidand ta seda tegema? Eks tunnud ta elawalt endas seda wägewat elutõtt: „Kõik liha on kui roh, ja kõik liha au kui rohulilleke“ — see oli närhuw — kaduw. Ainult kaduwus peegeldas talle wastu elust. Miks fiduda end selle külgel, mis kaob. Miks istuda ajaliku elu wanfrisse nii suure meelegindlusega ja huwitusega, kui ta ometi allamäge tormates pimedasse surma kuristikku lendab, et hullfuda. „Kes liha peale külwab, see lõikab lihast hukatuft.“

Wägewalt aga tundis ta endas iha waimu ärapeasmise järele. Waim pidi ta sees walitsema, mitte liha. Ja enne ei waikind see waim, kuni ta ärapeasmist leidnud Kolgata were läbi. Weri wõis talle rahu ja lepitust Jumalaga tuua. Waim igatses igaweste aegade järele. „Kes waimu peale külwab, see lõikab igawest elu“.

Nüüd — sest peale, kui Paulus neid elutõdesid läbielend oli, algab uus elu uues sibil. Ta sirutab igawese aegade poole. Ja kohe tuleb tal wõitlustesse astuda, milleks ehk end waimu sõjariistadega, et läbi raiuda pimedast maailmast, kes sellest ajast peale temale weriwaenlaseks saand. Walgus ja pimedus, waimu elu ja lihalik ilma elu on alati waenus. Joan. 1:5.

Polnud siis kerge Pauluse elu. Tagakiusatud igal pool, kannatas ta aga kõik, seistes kui tamm kess marusid. Mis kandis aga teda läbi kõigist raskust ja tagakiusamist? See oli Kristuse kallid äratundmine. Tema peale lootis ta. „Kes Jehooat ootawad, need saawad uut rammu ja lendawad tiibadega üles kui kottad!..“ Kui tihti oli otse kui kõik lootusetu, ometi — kui ta pilgu üles tõstis sinna mägede poole, sai ta uut rammu, et waimumõõk käes minna wõitma maid Kristusele. Ka kõige pimedamas öös, kui usk kõikumasa oli, — kõik tume, süng ja melankoolne — juhatas igawese aegade täht Kristuse tundmine teda uuesti Peflemma sõime juure.

Oma elu lõpul aga, mis polnudgi muud, kui wiimane liili kannatuste ahelas, leiame Pauluses selgemat, kõikumata, äraseletatud usku oma Isandasse.

Seisab wanafene tapalawal. Ahelais on ta käed. Ta on siia toodud wangina. Mis kurja eest? Ainult Kristuse tunnistuse pärast, kellest ei olnud wõind waikida. Ta peab surema! — on otsus. Kuidas wõttis Paulus wastu selle sõnume omas üksikus wangikambri? Kas langes ta meeleheitel maha ehk hakkas põgenemise mõtteid septsama? Ei! Elu polnud talle armas. Juba ammu oli ihaldanud ta lihaft lahutada, et Kristusega olla. Oma elu oli ta

igawesse aega tallele pannud — ükski ei saa seda temalt riivuda. Rahulikult, rõõmsalt kirjutab ta Timoteusele: „Sest mind ohwerdatakse ju ja minu ärapeafemise aeg on ligi jõudnud. Mina olen head wõitlemist wõidelnud, ma olen oma elukorra lõpetand, ma olen usku kinni pidand. Mis muud weel, õiguse kroon on mulle tallele pandud, mis mulle Isand, õige kohtumõistja, tulemise päewal tahab anda, aga mitte üksipäinis mulle, waid ka kõigile, kes Tema tulemist armastawad. Tõtta pea minu juure tulema!“ 2 Tim. 4:7—9.

See kajab juubelilauluna, tunnistusena sest wägewast jõust, mis teda muutmata kannud, ta elu lõpul. Wäfind wõitleja wõis sinna rutata, kuhu poole oli wõidelnud. Weel wiimast finnitust jagab ta noorile wõitlejale, otsekui tahtes näidata elukrooni, mida ise nii elawalt juba näeb. Mõõdas on elu kaduw — kaduw ja täis waewa. Algab uus õnnes kroonitud elu. Eks see ole äraseletatud ja puhasa usk, puhastatud kannatuste tules!

Nüüd põlwitab ta tapalawal. Timukas seisab ta kõrwal mõõgaga ja pea saab ta pea langema. Õnnis rahu peegeldab ta filmis, kui sel kes peale rasket päewa wõitlust on jõudnud hingamisse, ehk isamaja läwele astub jõudes koju wõõrsilt. Ta tänab Isa ja paneb siis pea pakule waikselt, kuida seda kord Joannes pani Jeesuse rinnale. Langes pea — purtskas kuum veri. Igaweses ajas aga wajutasid Isanda käed ta pähe wõidupärja.

Noor hing — tõtta pea! Waheta oma kaduw elu igawese wastu Matt. 16:25, 26. — lase kroonida teda wõidukrooniga! Ustu täna wõitlejate ridadesse! Ara hoiu seda omale. Waheta oma ainsamat elu, mis on üirikene, kaduw ja täis waewa igawese õnne wastu, mis sulle koitma saab ja mille läige juba siin filmi särastab. Rutta Peastja armu kindlusesse! — Tema sind kannab üle Surma Jordani wõitja sõjamehena, kui oled truuwilt temale elades Teda jälginud! Õnnistud elu!

Kui ülestõusmise auline hommik koidab. P. S.

Mis räägib meile aeg?

Tähtsate sündmuste saatel oleme jälle üle läwe astunud uue aasta sisse. Kes praegust aega tähele paneb, leiab temas tähtsaid märkisi, mida harilikusega seletada ei saa. Mõõdaläinud lähema minewiku sündmuste juures kuuldu mitmelt poolt see üks küsimus: mis see tähendab?

Rahwaste wiha, mis hirmsa sõjatulega leegitfes, kuigi ta praegu suuremalt jaolt näitab raugema, on inimeste elusse kibedad jäljed jätnud. Suured maa-wärisemised, hirmsad tule ja wee õnnetused, mille ohwrifs paiguti terwed linnad ja maakohad langesid, kas midagi need ei tähenda? Hirmus nälg, mis Wenemaal, Hiinas ka mõllab, paneb iga mõtleja inimese ihu wärisema. Kelle süda peaks külmaks jääma neid haledaid sündmuse miljonite nälgiwate laste ja wanemate üle lugedes, mida nälja kohtadelt mõistu kombel kirjeldakse. Kuid palju tõsisem saaks pilt olema koha peal filmaga waadates. Kas see

kõik juhtumisi sünnib, wõi on sel midagi tõsist tähendus? Oli ajalehes lugeda, kuida Wene (Kr. R. U.) waimulikud teiste maade waimulikuledele (kiriku juhtidele) kirjutasid: Paluge Jumalat meie (Wene) maa eest, et Jumal oma wiha meie pealt ära wõtaks. See on Jumala wits, nii kuuleme mitmeid sealt poolt tunnistama. Need tunnistused tõendawad, et üks wägew käsi neid sündmuse juhib, ja ilma Jumala teadmata ei wõi midagi sündida. Ka inimeste kurjus, mis wiimafel ajal tapmist ja rööwimiste läbi kõige jäledamal kombel awaldu, on ju midagi iseäralik. Noorte inimeste hingelik puhtus, kui ka Jumalast seatud abielu ausus, see kõik jätab ainult küsimise-märgid praegu järele. Kuid see on alles arenemise käigul. Selgeste hakkab end awaldama rahwa elus Noa aegne wiis ja kombus, mille kohta Jumala sõna ütleb, et kõik liha oli oma wiisid ära rikkunud. Tõsised märgid praegusest näljast tuletawad Jerusa-

lema rikkumise aega meele, millal ka inimesed kõiksugu roojast, oma lapsi ja furnukehasti toiduks pruukiswad. See kõik sünnib nii kui Jumal prohveti läbi on ette kuulutanud: Waata, ma saadan nälja maa peale, (ja weel) ei mitte üksipäinis leiwa nälja, ega jänu wee järele (mis ka peab tulema ja juba ongi), waid Jumala sõnade kuulmise järele. Millal noored mehed ja neitsid ära nõrkewad ühest maa otsast teise käies ja Jumala sõna otsides, mida enam leida ei ole (Almos 8: 11—13). Armsad noored, mõtelge kord tõsiselt selle ettekuulutuse peale, ja koguge endile hoolega seda jäädawat wara südamesse nüüd kui seda weel leida on. Meie Isand ise, nii kui Mat. 24 peat. loeme, on neid sündmusi ette kuulutanud, mille hulka ka praegune wiletsus kuulub. Ta on neid wõrelnud puude pakatamisega, mis korduwalt iga kewad suid ette kuulutab, nii korduwad ka aja märgid wäga ühesarnasel wiisil Noa päiwil, Soodoma-Komorra päiwil, Jerusalemma rikkumise päiwil, ja nende eelmiste kordade sarnaselt wõime praegu jälle näha, et wiigipuu pakatab ja sui ligi on. Iga kord tähendabid niisugused ajamärgid peatselt Jumala kohtu tulemist rahwa peale. Mat. 24: 15, 21, 29, 30. Nüüdki annawad märgid meile teada, et kohtumõistja ukse ees seisab. Oh et igaiüks seda häält kuuleks kes ütleb: Waata, ma tulen nobedasti ja minu palk on minuga, igaiühe kätte tasuda nõnda, kui tema tegu wäärt on. Jlm. 22: 12.

Uga kes kannatab Tema tulemise päewa, ja kes jääb seisma kui Ta ilmub? Nii küsis prohwet juba wanasti (Malak. 3: 2). Seda tähtsat küsimust palun teid, kallid lugejad, südamesse wõtta ja selle peale wastust leida, enne kui aeg hilja on! Kuidas wõib üks noor inimene suure kohtumõistja tulemise päewal seisma jääda, kes ainult maailma rõõmu taga nõuab, ja patuse liha lustiga oma janutawa hinge igatsusi püüab kustutada.

Noored mehed ja neid, kes teie praegu Jumala sõnast ei hooli, palwetundidesse teie ei tule, waid olete kuradi teenistusest nii huwitatud, et kõik oma kallid armu päewad temale ohwerdate. Oh peaseks teie filmad nägema, kuhu see tee wiimaks wiib, mida nii rõõmuga hiipates ja tantšides kätte. Mül on kahju teie hukatusest! Oh et mõnigi seda hoiatawat häält tähele paneks ja ümber pööraks. Waata, see päew tuleb kui waras öösel. (2 Peetr. 3: 10).

Mitmed panewad seda praegu naeruks. Ka Noa laewa ehitust wõidi naeruks panna, aga kui uputuse wesi maa peal wõimust wõttis, siis kadus kõikide naer. Kuid ka nutmine ja palumine ei aidanud siis enam. Usklik laulja ütleb öieti: Siis naer küll peab lõppema, kui tules peab minema, kõik maa ja

taewas hukka. Oh rutake noored, kes weel peastmata olete, Jeesuse armu juure, enne kui teie hüüate: hilja!

Ra teile, armsad usklikud noored, tahan seda küsimust südamesse istutada: Kas wõite seisma jääda, kui Jeesus praegu ilmub?

Rahjaks on praegu paljude usklikkude juures üsna kurb elujärg. Tundub nagu Noa ajal, kus Jumala rahwa ja maailma rahwa wahel enam suurt wahet ei näe. Waimulikust elust on paljudel järele jäänud ainult wormilik koosolekutel käimine, ja seegi liig hooletult. Jumala sõna kuulutus näib weel wähele peale elustawalt mõjuma. Uhtus, kerge meel, armastamata ja pühitsufeta olek on paljude juures jälle aset wõtnud. Eks see ole wili, mis usklikkude leigust tunnistab. Kas see otsus, mis leigete kohta juba tehtud on, (Jlm. 3: 16) ei pane teid seisma ja eneselt küsima: Kuhu on jäänud esimene armastus? Mis südan kord Jumala kartuse ja pühitsatud eluga ehtis. Armsad, miks ei räägi teie enam ükssteisega kokku saades sellest õndsast elust, mis Jeesuse armastusest lõhnab? Wist sellepärast, et teil seda enam ei ole. Wäga harwaste saab weel näha, kus noored õed armastuses filmaweega ükssteise kaela ümber hakates Jeesuse trooni ette põlwitawad eluwee kaewust uut elu wõtma. See sünnib ainult weel mõnes wäheemas kooskäimises, kuna suuremais kogumistes Jumalateenistus juba pealiskaudsaks ja külmaks muutub kirikliku wormi järele.

Ra wendade elu jätab palju soowida, sest Jumala teedest, Kristuse armastusest, elu wõitlustest kuulda ke waewalt weel mujalt kõneldama kui jutluse kadeetrit. See on kurb nähtus usu elust, ja wiimse aja tundemärk, millal mitmete armastus külmaks jääb (Mat. 24: 12).

Armsad, kas tõeste niisugune peab see pruutlik rahwas olema, kelle üle Peigmees rõõmustada wõib kui ta tuleb? Mitmed ootawad wäljapeasmist sest wiletsast seisukorrast, mõni arwab, et pea tarkust liiga wähe on, teised jälle ootawad wäljastpoolt wägewa kuulutuste läbi liikumisi ja ärkamist. Kuid mis saab siis, kui neid enam ei tule, ehk ongi juba mõnikord liikumisi olnud, ja sina oled neid küll teistele soowind, aga ise oled oma kurwa seisukorra juurde jäänud. Pange tähele häält, mis tähtsate märkide läbi mõjuwalt hüüab: „Waata, Peigmees tuleb.“ Arkage üles tuimuse unest! Walwake ja walmistage oma lambid, koguge õli, ehtige end pulma riietega, püha elu, armastuse ja õige tegudega! Jlm. 19: 8. Weel täna kutsub Jeesus ja tahab kõiki elawaks teha. Joh. ew. 7: 37. Ja waim ja pruut ütlewad tule, ja kel janu on, see tulgu!

Wennad, õed, lähme ja wõtame eluwett ilma! Jlm. 22: 17. Jeesus ütleb: wõtke püha waimu! Joh. 20: 22. Rom. 8: 11. Joh. P.

Rohkem kaastundmust!

See, mida ma näinud maailmas ja õppinud inimisoo ajalooft, on mind juhtinud inimeste wigu ja eksituse kaastundlikult tähelepanema ja nende üle otsustama. Püüan omale ettekujutada sügawusi, kust hing läbiläinud. Neid küsatuse ja wõitluse, neid

filmapiikseid õnnejoowastusi ja kibedaid kahjatuse pisaraid. Paremaid ettewõtteid ja järgnewat jõuetust, ilma kaastundmuseta naeru ja sügawat leina hinge pühamas osas, ning wiimaks pealekaebawat südametunnistuse häält, mis räägib: Kadunud on kiired

rõõmud, hinges pifarad, käes ja jalus rauad, otšas terwis, möödas õnn. Siis tahaksin oma kaasinimese murtud hinge kanda kättesse, kust ta korra lahkund, äraeksinud. Neise truuwidesse läbiuuristud kättesse.

Niipalju on neid meie ümber eluteeääres, kes oma haawus maas lamawad ja halastaja Samaaria mehe kaastundlikku awitajat kätt ootawad. Waata kord oma ümber! Südamelik osawõtmine nende walust ja kaastundmus mõjuks tihti enam kui rida jutlusi. See, kellel selleks küll armastust ja tahtmist, et end lasta kannataja kaasinimese walu sügawusse, wõib teda ka sealt oma armastuse wäes tõsta ja ta pilgud juhtida armastaja Jumala poja südamesse. Keegi noor naine oli olude sunnil lahutud omaist mehest. Ta ei rääkinud teistele oma südamewalust, waid warjas oma waikseid pifaraid, kuid ühe õe film luges ometi neist filmist warjatud kurbust. Õrnalt

lähenes ta kurwale naisele, waatas armastawal paljuütlewal pilgul filmadesse, mis täis hingepiina, seal juures ta pead õrnalt filitates. Armastusest liigutud lasi kurb naine oma pea õe rinnale ja nuttis sõnata, waikfelt. Sõnata lahkus jälle õde. Päikeselgelge mälestusena wajusid aga kurwa naise südamesse need kaastundlikud pilgud ja õrn käsi, mis kurwal elutunnil nii õrnalt filitanud ta pead. Ta oli õele nii tänulik, et see sel filmapilgul midagi ei rääkinud ega küsinud. On olemas filmapilgusi meie elus, kus ka paremad sõnad sünnitawad walu. Mõtclge Ziopi sõprade peale!

Sa ei wõi kõnelelda, aga armastada ja kaafatunda wõid ka ometi. Ainult paar lahked sõna, soe käesurumine, kaastundlik pilk, kui palju ei suuda need. Käi Jeesuse jälgedes, õnnistates, aidates ja trööstides!

R. L. Marley.

Kibedad pifarad.

S. B. D.

„Ja Peetrus läks wälja ja nuttis kibedasti.“ (Euufka 22: 62).

Nastad oli Peetrus Jeesusega kõndinud ja nii mõndagi ootamata inet näinud. Ta oli lootusriffkaid aege üleelanud, kuuldes, et tema õpetajat piüiti walitsejaks tõsta — seda, kelle waikse, kuid kindla käsu alla looduswäed, torm ja mässawad lained end alandasiid. Mitu korda olid kurjad waimud kisendes põgenenud, Teda, kui wõitjat ülestunnistes. Haigus, nõrkus ja kahwatus kadus, surm taganes tema eest. Kõhkumata julgusega oli ta kõigile tõtt öelnud.

Seäralikud olid aga wiimase öö sündmused, mil tema wägew õpetaja ometi nõrkadest inimestest oli finni wõetud. Peetrus oli oma wahwuses Tema eest wäljaastunud, kuid ka see oli tagajärjetaks jäänud, nad olid ta ometi wangistanud, ärawiinud ja oma õppureist lahutanud, kelledest ainult weel ükšikud Teda kaugelt jälgida usaldasid. See oli aga tee, mis Peetruse nii kaugele wiis, et tal ainult kibedad pifarad wiimaks weel üle jäid.

Tahakšime siin tundma õppida: 1) teed, mis wiib pifaratesse, 2) Jeesuse pilgu mõju, 3) pifarate tagajärge ja 4) ekšija wenna südant.

1) Et tunda teed, mis pifaratesse wiib, heidame weel kord ühe pilgu Peetruse minewikku ja waatame, mis leidub seal nii hädaõhtlikku, et see nii kurbade sündmuste poole kisub?

Jeesus oli juba enne neid wiimaseid filmapilke oma õppurisi selle wastu etteuwalmistanud, et nad teakšid walwata. Ta oli neile öelnud, et nad kõik temast endid pahandawad. Ta oli neile seletanud karjase löömiist, mil lambad laiali pillatakse. Selle juures oli Peetrus wastanud, et kui ka kõik endit temast pahandakšid, ei taha tema seda poolegi teha. Ta ei usaldanud oma õpetajat, waid lootis enese peale, ja need olid esimesed sammud, mis pifarate poole wiisid.

Kui mitmed ei ole meie ajal kibedaid pifaraid saanud sellepärast nutta, et nad ei usaldanud oma

õpetajat, kui see neid oma Waimu ja sõna läbi hoiatas, waid arwasid ennaft küllalt tugewad olewat, kuni nad wiimaks ometi südant lõhestawas kurbtuses pidid end leidma petetuna ja kuristikku langenuna.

Peetrusega edasi sammudes leiame, kuidas õpetaja ükšinda hirmsas hingeahastuses wõitleb, kuna Peetrus ühes teistega mitmekordsest walwamise manitšusest hoolimata — magab. Siin awaneb järgmine samm pifarate poole — walwamata olek.

Wastased lähenewad, hingelisele wõitlusele järgneb ihulik. Siin astub Peetrus oma õpetaja eest wälja: wõtab mõõga ja raiub ülemapreestri sulase kõrwa ära, ilma et waataks ja ootaks, mida õpetaja käšib. Jeesus ei tunnistanud aga ennaft Peetruse teo poolt, waid parandab Malkuse kõrwa ära, kuid Peetrus on Jeesusele ette rutates ja oma arwamise järele talites samm-sammult pifaratele lähemale astunud.

Kui Jeesus oma waenlastest on sisepiiratud, siis ei usalda julge Peetrus enam oma õpetaja ligidale hoida, waid käib kaugelt Jeesuse järele, kus teda hädaohud ifka enam ümbritšewad, edasi wiies teel, mis wiimaks kibeda pifaratega lõppema saab. Jeesuse läheduses oleme hoitud haawade eest, mis patt meile lüüa wõiks, kuid kaugelt Tema järele käies ahwardab iga filmapilk meid Tema waenlaste hulka kiskuda. Seepärast — „Eigemal Jumal Sul, ligemal Sul!“

Jeesus on oma esimese kohtumõistija ees wangina, kuna aga Peetrus istub õues tule ääres, kus Jeesuse wastased on ja piüiab seal endale sooja otsida, kuid seal saab ta uuest hädaohust ümbrišetud. Tema wastesed tunnawad teda ära, ja nende hulkas on ka see, kelle kõrwa Peetrus alles wähe aja eest äraraiunud. See kõik paneb Peetruse kohtuma ja ta ei usalda ennaft Jeesuse järelkäijaks tunnistada, waid ütleb, et ta Teda iial ei ole tunnud, ja kui tema keelemurdest sõnadele wastutõendust tuuakse, salgab ta weel enam ja kinnitab wiimaks

wandega. Oli ta ju kord öelnud, et ta Teda ei tunne, ei wõinud ta nüüd enam wäljaräägitud sõnu tagasi wõtta, waid üks wale sundis weel teist ja kolmat korda waletama. Siin näeme, kui hädaohtlik on „pilkajate fildas istuda“, (Laul 1:1) ja kui hirmus on esimene wale. — Armsad, kui meie kaugelt Jeesuse järele käime, siis tunneme warsti oma hinges külmuft ja näeme ka wõõraid tulufesi, mis meid soendada töotawad, kuid leiame aga seal Jeesuse waenlasi ees, kes meid wõrgutama hakkawad, ja kui meie mitte oma õpetaja rinna ligidal ei ole olnud ja sealt jõudu wõtnud, siis tunneme ka, et Temaft kaugel olles puudub meil fifemine jõud ennaft Tema omana ülesnäidata, ja tahtmatalt saame lainest kaasa wiidud kuni salgamifeni, millele fügawad hinge haawad ja kibedad pifarad järgnewad. Seepärast, kui maailma fätendawad tuled meid meelitawad, siis peame meeles, et seal on Jeesuse waenlased, seal ümbritfewad hädaohud, sealt wiib tee pifaratesfe.

rõõmuga oma Arapeastjale filma wõime waadata. Kui meil tarwis on otfustada, kas kuhugile minna, wõi mitte, siis seame endale esmalt ette küfimumise — kuidas mõjuks Jeesuse pill seal minu peale?

3) Pifarate tagajärg jääb esmalt meie eest küll warjule, kuid kui rasketele järgnenud weel raskemad fündmused minewikku on wajunud, siis awaneb ka muu seas see saladus. Kui Jeesus ülestõusmife hommikul oma jüingritele teate saadab, et nad Kallilea maale lähets, selleks, et seal Tema ga kofku saada, siis arwab ta ka Peetruse jüingrite hulka, ifegi tema nime eraldi nimetes, (Mark. 16:7), seft teade, et Peetrus Jeesust oli ärafsalanud, ei jäänud mitte saladusse, waid meie näeme, et seda kõik ewangeelistid teadsid ja kõigile hoiatusfeks kirjja panid. (Mat. 26:69—75; Mark. 14:66—72; Luuka 22:56—62; Joh. 18:25—27). Wõib olla, et wast mõneski arwamine teffis, et Peetrus enam jüingrite hulka ei kõlba, kuid Jeesus aga näitab, et Tema teda kui

Rahetseja Peetrus.

Leinweberi maali j.

2) Juba kolm korda oli Peetrus Jeesust ärafsalanud. See oli tal ilma mingifuguse ifeäralduseta kordaläinud. Laulab kuff, kuulutes hommiku lähene-miift. Waifseft, sõnalaufumataft, ilma kõige wähe-ma etteheideta waatab Jeesus langenud Peetruse peale. Ta ei olnud Peetruft unustanud. Aga ifeäralik on Jeesuse pilgu mõju. Peetrus ei wõi enam seal istuda, kus ta seni istunud, ei wõi enam jutustada nendega, kelledega senini. Ta ei küfi, et õo nii õudne, pimedus nii muft, kaste märg, külm, fifemifed tundad sunniwad kõike unustama. Ta läheb wälja ja nutab kibedasti.

Sõbrad, ärge iial niifugustesfe kohtesse minge, kus Teie Jeesuse pilguga kofku puutudes endid peat-fite suurte fiiidlastena tundma ja wälja minema, waid lähme ainult niifugustesfe kohtesse, kus meie

jüingert tunneb, seft langemifele järgnes kibe kahetsus, ja kahetsusele andeksandmine.

Armas noor! Kui on sinu minewikku fündmuft, mille pärast — wõib olla — teised find enam Jumala lapsfeks ei loe ja fa ife julguse oled kaotanud — kahetsuse tee on sulle täna weel waba ja fiidamlikule kahetsusele järgneb weel täna täielik andeksandmine, kuid mine, ja ära tee mitte enam pattu! (Joh. 8:11).

4) Sagedasti saab elus selle tõttu palju wigu teh-tud, et ei tunta ekfija wenna fiidant, ja meie ei ulata tungida kohtesse, kuhu meie langenud wen-nad ja õed peale komistufi on wälja läinud iifilduse ja kibedais kahetsuse pifarais kõif andeks palunud ja katkestud ühenduse jälle äraparandanud. Oleme tähele-pannud inimesi, kes kord nähes wenna ehk õe wää-ratust, seda ruttu teistele kaebama läks, sellega wenna

ehk õe peale teiste ees kahtluse warju tõmmates. Sagedasti sai ühte effitust mitmel korral ja mitmele räägitud. Raastundmusest aetuna läheneme langedud wennale ja temaga hinge seisukorra üle rääkides läheb meil korda pilku sügawamale ta hingeellu heita, ja meile selgub, et purustud sidemed ammu on weel tugewamalt ühendud, kui enne, ja see, kelle sügawast effitusest weel alles tõmurikkalt räägitakse — elab sügawamas siidamelikus ühenduses oma Jumalaga. Kas ei oleks siis ka meil aeg neid wigu unustada, mis Jumala ees ammu juba on unustud? Et meie aga neid unustada ei wõinud, tuli sellest, et nii kui

tule ümber hulk Peetruse salgamist kuulsid, kuid waewalt keegi tema kibedaid pisaraid nägi — ei näinud ka meie tihti nende wigade parandust, mis suguste effituste tunnistajad meie olime. Sellepärast, enne kui sa wenna ehk õe effitusi meelde tuletad, ehk sellest rääkima hakkad, mõtle, et see wast ammu Jumala juures üffilduses wõib parandud olla. Sarnase ette- waatuse tõttu jääb palju ilmaaegseid haawu löömata, õrn armastus katkestamata ja ka palju pisaraid walamata, mis wendade ja õdede wõõriti mõistmise all nutetud saawad.

Jordan.

(Waata pilt kaane).

Jordani jõgi on piiblis wana kui ka uue seaduse ajal suure tähtsuse omandanud. Pole siis üleliigne käesolewat pilti waadates ka tema ajaloolise tähtsuse üle järel mõelda. Enne Soodoma ja Komorra linnade ärarikkumist, millede asemele Surnu (Soola) meri sündis, ei ole Jordani jõest piiblis muud räägitud, kui et ilus maakohd Soodoma lähedal, mida Lott omale elukohaks walis, nimetati Jordani lagedaks maaks, mis üleüldiselt weerikas oli. (Wõib olla allikad). Peale Israeli rahwa wäljaminemist saab Jordan tähtsate sündmuste kohaks. Israeli rahwas oli oma kõrbe teekonnal tõutatud maa rajale jõudnud, neid lahutas ainult Jordan, mille wesi sel korral, nagu igal lõikuse ajal, üle kallaste oli tõusnud. Niisama, kui kord Punase mere ääres, saiwad nad ka Jordani ääres Jumala wägawat imet näha. Jumala käsu järele tegi Joosua selle imelise korralduse, kuida Israel taistamata ja kuiwalt Jordani läbi läks. Preestrid, kes Jumala seaduselaegast kandfid, pidid sellega Israeli leeri ees Jordani woogudesse astuma. Kui preestride jalad wee sisse said, siis pööras Jordan tagasi. Woolamine jäi seisma ja pealewoolaw wesi tõusis hunnikusse kuni Sartani linnast saadik, allapoole jäänud wesi woolas ära Soola merde. Nüüd hakkas rahwa leer Jordani läbi minema. Seaduse laeka kandjad olid sellega kess jõe seisma jäänud, kuni wiimane inimene läbi oli. Siis anti käsk, et Israeli 12 suguharu igauks oma saadiku läbi ühe kiwi pidi kaasa wõtma sealt paigast Jordani põhjast, kus Jumala seaduse laegas seisis igaweseks mälestuseks tulewa põlwe rahwale, et Jordani wesi Jehoowa seaduse laeka ees ühest ära lahkus. (Joosua 4: 2—7). Need 12 kiwi wiifid nad endale kaasa sinna kus nad õomajale jäid, ja ladusid neid ülestikku Kilgalisse Ebali mäele altariks, käsu järele, mis Moosese läbi oli antud. (Joosua 4: 20. 5 Moos. 27: 4—5). Ja peale nende kiwide wõttis Joosua 12 kiwi ja pani neid ülestikku kess Jordani põhja sinna paika, kus seaduse laegas oli seisnud, jäedawaks mälestuseks. (Joosua 4: 9). Seda mälestust pidasid usklikud juudid wäga kalliks. Taawet oma lauludes mäletab Jumala wägewust Jordani juures (Laul 42: 7) ja teeb küsimuse: mis sul oli, Jordan, et sa tagasi pöörasid? (Laul 114: 5). Peale Israeli läbiminekut hakkas Jordani wesi jälle, nii

kui enne, harilikult woolama ja tõusis kallastega tafa. (Joosua 4: 18).

Weel mõned teised tähtjad asjad leiame Jordani äärest wana seaduse ajal.

Kuningas Salomon laskis templi teenistuse riistast walmistada, mille hulgast iseäranis tähtis oli suur pesemise riist, mis 12 wast härja peal seisis ja milles iga preester pidi pestud saama, enne kui ta Jumala preestri ametisse sai pühitsetud. See pesemise riist, mis uue seaduse preester-rahwa pesemise kohta ette- tähendus oli, sai walatud Jordani kaldal sitke (saue) maa sisse. (2 Moos. 40: 12—13. 1 Kun. 7: 44 ja 46). Ka prohwetid Elias ja Elisa liikusid enamiste Jordani ümbruses. Jordani juures oli see wiimane paik, kuhu Jehoowa waim Eliast wiis, kust teda illes wõeti. (2 Kun. 2: 6). Kaks korda sai prohweti pika kuuega Jordani wett löödud, ja mõlemil kordadel awas Jordan teed prohwetitele kuiwalt läbi minemiseks. (2 Kun. 2: 8 ja 14). Siiria sõjapealik Naaman, kes Elisa käsu peale ennaft 7 korda Jordanisse kastis, sai pidalitõwest puhtaks (2 Kun. 5: 10 ja 14).

Uue testamendi algul loeme ühest mehest, kes ka prohweti kuube kannab ja Jordani kalda peal meele- paranduse jutlust ütleb. Kõik, kes tema jutluse peale meelt parandasid ja oma patud illes tunnistasid, said temast ristitud. (Jordanisse kastetud). Mat. 3: 4—6. Teiste hulgas leiame sealt ka suurt Ülem- preestrit Jeesust Kristust, kes oli liha päiwil 30-ne aastafena. Temagi tuleb kaunis pikka teekonda Kalilea maalt Jordani jõele ristija Johannese juure ennaft ristida lastma. Johannes tema waimulikku au ja suurst ära tundes, keelas teda wäga üteldes: mulle on tarwis, et mind sinust peaks ristitama ja sina tuled minu juure. Aga Jeesus wastas temale ja ütles: „Olgu nüüd nõnda, sest nõnda on meie kohus kõik õigust täieste teha.“ (Mat. 3: 13—15).

Imelise ettetähendusena paistawad need arwad Jordani kaks korda 12 kiwi. Kiwid, mis Israeli suguharudest Ebali (see on äraneedmise) mäe peale altariks saiwad ehitud, mille peale kõik Jumala käsufõnad selgesti ülestirjutati (5 Moos. 27: 2, 3, 4 ja 13) on ilus ettekujutus Kolgata mäe altariist, kus Jumala tall (Joh. 1: 29) Jeesus Kristus ennaft kõige maailma pattude eest ohwerdas, ja selle ohwri läbi ka Israeli 12 suguharu peastis käsu needmisest,

mida nad kandfiwad kuni Kolgata mäeni. (Kalat. 3: 13, Ebrea 9: 11—15, Jef. 50: 5—7).

Israeli rahwas waral ajal on ka juba Jumala koguduse õigustest osa saanud. Neid on ristitud Punases meres Moosese läbi. (1 Kor. 10: 1—2). Teise põlwe rahwas, kes kõrbes olid siindinud, said Joosua läbi Jordanisse wiidud. (Joos. 5: 6. 7). Ja kõik on ühesugust waimulikku joomaaega joonud, see on: ühest Kristuse waimust osa saanud. (1 Kor. 12: 13. 4 Moos. 11: 25—29. 1 Peetr. 1: 11).

Pöörame weel ford tagasi nende 12 kiwi juure, mis Joosua Jordani põhja jäädawaks mälestuseks üles pani. Ka need olid ettetähendus uue seaduse 12-ness kiwist, mis Jumala koguduse eht uue Jerusalemma aluseks on pandud. (Jlm. 21: 14, Ewes. 2: 20).

Selle 12-ness kiwist altari juure, mis Joosua Jordani põhja pani, on suur Ulempreester Jeesus Kristus ise oma pühad jäljed jätnud oma 12-ne apostliga sealt läbi käies, ja oma uue seaduse preestrite pefemise seadmist Jordanis kinnitanud üteldes: „Nõnda on meie kohus kõik õigust täiesti teha.“ Tema pruutkoguduse liikmed siin maa peal on puhta neitsilik armastusega ifka tema jälgedes käinud. (Jlm. 14: 4).

Jumal on oma riigi seadused ja õpetused oma enese loodud tõeasjade peale rajanud. Nagu Jordani jõgi, nullast altar (2 Moos. 20: 21—22), preestrite pafunad jäära sarwest (Joos. 5: 6) jne. Et tema seadmisi ei oleks wõimalik wõltsida ega inimeste tarkusega järel teha. Kristuse waimu õpetus on piiblis kujutud elawa wee jõega, mis temast enesest kui eluhallikast terwestegewa ja puhastawa mõjuga wälja hoowab. (Joh. 7: 38, Efek. 47: 1 ja 5, Jlm. 22: 1 ja 2). Aga kõik inimeste tarkuse õpetus on katkised kaenud, mis wett ei pea (Jerem. 2: 13) ja sombi augud, mis iialgi terweks ega puhtaks ei saa, waid neid jäetakse soola (Jumala kohtu) kätte. Aga jõgi ja tema sooned rõõmustawad Jumala linna (kogudust) ka siis, kui terwe maailm hukka lähleb. (Paul 106: 5, Joh. 3: 16).

Edasi tahame weel tähele panna, et kõigil inimestel, ka sinul, kallid lugeja, tuleb elus üks aeg, millal Jordan üle kallaste tõuseb. Ka see on lõikuse aeg, kui meie elu wili on küpsiks saanud ja ingel oma srebiga lõikust algab. (Jlm. 14: 15). Siis seisame kohisewa surma Jordani ääres, mille lained pakfu pimedada uduga hirmuäratawast wastu miirisewad, ahwardades kõik oma täitmata kuristikku neelata. Sõber, kuidas mõtled sellest läbi peafeda. (Jer. 12: 5). Miljonid inimesed kihutawad selle peale mõtlemata maailma armastuse ja patuse liha lusti kiirrongis kuni surma jõe kaldani. Seal lõpeb tee, mis nende lõbu rongi kannab, ja neid heidetakse tema kohisewa lainete sülle, kus igasugune lootus peasmise peale kaob. Seal kuulduwad ahastawad hüüded, algab hulumine ja hammaste kiristamine, ning Jordaniained kannawad neid surnu meresse, see on igawese kohtuse. (Loe Juuda raam. 7 salm). Hirmus on surma wõimus. Tema kätte langedes lõpeb kõik nähtaw abi. Ei peasta rikkaid nende kuld ja suur warandus. Tarkade tarkus ka ei wõi peasta. Wäge-

wad mehed oma suure rammuga ja maailma walitsejad oma suurte sõjawägedega ja hirmsate sõjariistadega ei jõua ühteainustki hinge surma wastu kaitsta. Wanemad peawad oma lapsed, ja lapsed oma wanemad temale andma. Ubikaafad saawad wahest kõige õitswama päewade sees üksteiselt ära kistud. Kõikide toed murduwad surma käes.

Siiski on üks rahwas siin maapeal, kes surma Jordani karmata läbi lähleb. Surm on neile üksekse, mille läbi nad igawese elu sisse lähewad. See on Jumala rahwas, kes siit maailma kõrbest läbi oma töötatud Raanani maale reisib. (Ebrea 11: 13—16). Nemad kannawad weel tänapäew seda prohwetikuube, (Kristuse õigus) millega Jordani weest kuiwalt wõib läbi minna. Kõige maailma Isanda seaduse laegas käib tema rahwa ees Jordanis (Joosua 3: 10, 11). Teenistuse altar 12-ness kiwist seisab kest Jordani põhjas käsuseaduse laeka asemel wana seaduse ajal Joosua ja uue seaduse ajal Jeesusest pandud. (Joos. 3: 9. Mark. 16: 16). Ta seisab seal, kuni wiimane Jumala laps Jordani saab läbi läinud. See Jumala seadus, mis uue seaduse Jumala preestrid kannawad, saab weel tänapäew kui Noa laew usklikute perekonna ärapeastjaks surmast, kohtust ja tulewast wihast. (1 Peetr. 3: 18—21. Mat. 3: 7. Ap. teg. 2: 37, 38, 41).

Nii näeme, kuidas Jumala rahwale Jordan tulewikus mitte enam kardetaw ei ole. Nad on oma patu elule juba siin ära surnud. (Rooma 6: 11). Wana patu inimesele on Jumala kohtu läbi dieti surmaotsus mõistetud. (Rooma 6: 3, 4, 6). Sellepärast ei lähe nad enam tulewase kohtu alla. Kui nad truuwilt oma usu ülema saatja jälges käiwad, siis leiawad nad ka surma Jordanis tema jäljed, mis neid surmast läbi igawese elusse wiiwad. (Joh. 5: 24).

Oled sina, kallid sõber, juba Jeesuse jälgedesse astunud? Kannad sa tema õiguse kuube? Oled sa meelt parandanud ja patu elu maha jätnud? On sul üks peastmise laew, millega sa tulewast Jumala wihast wõi kohtust wõid peafeda?

Ära wabanda mitte ennast Jumala tõe ees! Gest Jumal ei wastuta ühegi muu asja eest, kui ainult oma seaduse eest. Jumal on sulle weel armu annud ja selle uue aasta kinkinud, et sa õiget meelearandamise wilja peaks kandma. Aga pea meeles, et kirwes seisab ka puude juurte küljes, ja iga puu, mis head wilja ei kanna, raiutakse maha ja wisatakse tulesse. (Mat. 3: 10. Lufa 13: 7—9).

Paluge Jumalat, kõik noored inimesed, armu ajal, enne kui suur wesi tõuseb ja teid ära neelab. (Paul 32: 6).

Kohisewa jõe taga
Paistab ime kena rand,
Sinna poole, oh kui wäga,
Tõmbab minu süda mind.
Dotame nüüd kindlas usus
Saatjat läbi Jordani.
Tema ise, meie Jeesus,
Talutab meid Raanani.

Joh. P.

Kolm risti.

Kolm risti Kolgata mäe peal
Kord seisid ja seisawad praegu seal.
Kuid ühtegi päewa pole mööda läinud,
Mis risti warju ep oleks näinud:
Üks aeg kuulutab teisele ajale:
„Kõik surmale pandud me oleme!
Me rööwled siin risti peal ripume
Hõel pahemal, õnnis paremal käel
Kuid kes on keskmise risti peal?”

Surm täieste teenitud on meil kahel,
Kuid kes on see kolmas siin meie wahel
Kas on ta üks unenägija, pime —
Wõi looduse hülkaw wõiduime?
Kas muinasjutt hallist minewikust —
Wõi aegade kuningas igawikust?
Kas petis, tilhine hoopleja —
Wõi Jumala-poeg ja pärija?”

Mii juba kakstuhat aastat küll kisti
Ja tuhandeid, tuhandeid löödi weel risti.

Kolm risti Kolgata mäe peal
Kord seisid ja seisawad praegu seal.
Ja tänagi, keskmise risti pärast
Siin peetakse ägedat wõitlust säärast.
Ja ühtegi päewa pole mööda läinud
Mis risti walgust ep oleks näinud,
See paistab isegi wõsises udus
Ka siis, kui iga teine walgus ju kadus.
Ja tuhanded hinged ses walguses,
Said röömu surma-teed kõndides!
Ja miljonid hinged ses paistuses
Läksid walguse riiki hõiskades;
Kaks aasta tuhanded mööda on jõudmas
Ei risti walgus pole nõrgemaks jäänud
Waid õnnistates weel üle maa
Käib, wõd ja pimedust wõidab ta.

Kolm risti Kolgata mäe peal
Kord seisid ja seisawad praegu seal.
Ja kes neid kolme kord ripumas nägi —
Teda täidab ärawõitmata, imelik wägi
Et kus ta ka wiibib, et kus ta ka läeb
Tal risti küsimus ligi jääb:
„Mis on sull üks? Mis on keskmine rist?
Ja kumbal pool kõrwal see ase on wist?”
Ja waitid sa — küsimus iial ei maga,
Ja kahtled sa — küsimus kihutab taga:
„Mis on sulle üks? Mis on keskmine rist,
Ja kumbal pool kõrwal su ase on wist?
Õnn sellel — kes wara ju wastust siin nõuab
Hing otsusta ruttu, aeg mööda pea jõuab.
Waat õhtused warjud sull heljuwad eel,
Kuid ka sind kutsub õnnestaw „täna“ weel.
Ümberp. Langewiesche järgi.

Üleskutse usule

ehk

Kui palju on sul oma peremehele wõlgu?

Egiptuse misjonäär A. Liblik.

Mohamedi usk on usk ilma ime-
tegudeta, ilma armastuseta, ilma
eluta. Islam on inimeste südametes
hirmsa werehimu sünnitanud, mis
määramata lihahimus oma sihti
leidis. Schlegel.

I. Islami usk.

Iga Mohamedlane jagab oma usku kahte
jaosse, Iman ja Diin, ehk „usu õpetus“ ja „teod“.
Tahame pisut sellest rääkida, mis Imaniks
nimetakse, mida iga Mohamedanlane uskuma
peab. Iga usklik — selleks nad nimetawad
endid — peab kindlasti järgmist kuut asja
uskuma: Jumalat, Tema inglid, Tema raamatuid,
Tema Prohwetid, Suurt Kohtupäewa, hea ja
kurja ettemääramist.

Islami usk ei ole mitte uus usk, waid on
teiste selleaegsete uskude segu. Tema alustaja,
Mohamed, wõttis siit ja sealt mõned tõe terad,
pani neile magusa suhkru katte ümber, mida
wäga kergeks moraalseks eluks wõib nimetada
ja sundis inimesi seda kuube mööga abil kandma.

Mis usub ja arwab Mohamedlane
Jumala kohta? Ta usub, et Jumal on
üks, on kõigewägewam, on armuline. „La ilaha
illa Allah“, (ei ole teisi jumalaid, kui aga Allah)
see on esimene lause Moslimi (mohamedlase)
usutunnistuses. Näib, et Mohamed muud Jumala
olemisest ei tea, kui aga seda, mis Ta ei ole.
Ta on kaunis hästi Tema waimulikke omandusi
ära tunnud, aga mitte sugugi Tema moraalseid
omadusi. Mohamedi Jumal on täiesti ja

üksinda kõige looma walitseja, aga tema iseloom on tundmata. Kristlaste usu alus, et „Jumal on armastus“, on haritud Mohamedlase silmis Jumala teotus ja harimata mehele on ta arusaamatu saladus ja toorus. Mohamedi Jumal on ainult jumalik olemine, kellel maailmaga midagit tegemist ei ole, tema nägi Jumalat, aga ei näinud inimest; tema nägi Jumala nõudmist, aga ei näinud inimlikke õigusi; ta nägi võimust, aga ei näinud wabadust — ja seeläbi tema usuõpetus jäi kõwaks sundijaks ja külmaks, eluta wormiks, mis wiimaks surmaste langes. Mohamed kuulutab ühte Jumalat meie üle; Mooses kuulutab ühte Jumalat meie üle, aga ühtlasi meiega; Jeesus Kristus kuulutab ühte Jumalat meie üle, meiega, ja meie sees.

Mohamedi usk on täis hääde ja kurja inglite õpetust, kelledest suurem osa küll kurjad on, ja nende kartuses siis miljonid walgustamata inimeste hinged saadawad oma elupäiwi hirmuga mööda.

Tema usk on raamatute peale pühendud, mida Jumal taewast olla „maha saatnud“. Nad usuwad, et 104 raamatut olla taewast „maha saadetud“, milledest iseäranis nelja austatud peab saama. Need neli on Koran, Taaweti lauluraamat, 5 Moosese raamatut ja 4 ewangeeliumi. „Koran on igawesest ajast ta pole mitte loodud — kes seda salgab, on usu-salgaja“. Kuigi need teised kolm raamatut Koranis on nimetatud ja aupaklikult nende üle räägitud, siiski ütlevad Moslemid, et nad omas praeguses olekus ärarikutud ja muudetud on ja sellepärast ei ole mitte tarwis kõik uskuda, mis nendes kirjutatud. Koran on kõige wiimaks „maha saadetud“ ja sellega kõigist teistest ülem ja parem. Teda lugeda on parem, kui ühte teistest. Siiski loewad meiepäiwil tuhanded piibli raamatut ja leiawad sellest wähehaawal Jumala tött.

Meil ei ole tarwis siin palju Koranist ja tema sisust rääkida; ta on täis mõistukõnesi ja käskusi, milledest suurem osa ajalisi küsimusi ja asju seletawad, aga waimulikkudest küsimustest täiesti kõrwale astuwad. Mohamed ise oli, nagu nende kirjanikud seletawad, Jumalast ärawalitsetud ja õpetatud oma iseäralisele ülesandele. Peale selle on neil üle 124.000 prohwti, kelledest mõned suuremad, teised vähemad olla, ja arwawad, et Jeesus üks neist olla. Nad usuwad, et kõik teised prohwtid patused on, kuid aga Jeesus ja Mohamed mitte. Jeesus sellepärast, et tema oli Jumala Waimust sündinud ja mitte mehest. Mohamed sellepärast, et tema Jumala prohwt oli ja teha wõis, mis ta tahtis. Isegi tema patud said heategudeks nimetatud, sest, et ta kõik „Jumala lubaga“ tegi. Nad usuwad weel, et Mohamed juba enne oma sündimist olemas oli ja et ta suurel kohtupäewal nende eest palwet saab tegema, kes tema jüngrid ja järelkäijad on olnud. Tema on iga oma jüngrid täieline eeskuju. Et Mohamed omale mitu naist wõis wõtta ja teisi ära ajada,

seda tõlgitakse iseäralikuks eesõiguseks. Tema elada nüüd kõige kõrgemas taewas, mitu astet üle Jeesuse. Tema nime ei tohi ükski „usklik“ nimetada, ilma, et ühte lühikest palwet selle juurde ei ütleks — ja siiski wõib iga tähelepanelik uuriija otsusele jõuda, et tema lihalik mees oli, kes oma liha meele järele elas ja külma werega iga käsku murdis, et aga oma meele ja tahtmise järele teha.

Wiimast kohtupäewa on Islami usutunnistuses sagedasti nimetatud. Kõige koledamad ettekujutused on nendest piinamistest ja waludest, mis patuste peale peawad tulema. Nad usuwad, et suurem osa patustest peab tulde minema, aga et Mohamedi eespalwe peale nad wiimaks kõik seal wälja peasewad igawese rõõmule. Waatame, missugune on siis nende ettekujutus igawesest rõõmust. Koran nimetab seda paradiisi „rõõmu joowastuse rohuaiaks“, kus ilusad woodid ja lambad, kus wiina karikas atati ülewoolab, kus kellegi pea ei waluta ja söögi tahtmine ei kao, kus igawesed tütarlapsed (hourid) nende päralt peawad olema ja kus, nagu nende oma kirjanik Ghazzali ütleb, iga „usklikul“ 500 hourit, 400 tütarlast ja 500 ärapõlgtud (lahutatud) naist saab olema. Sellega ühenduses Ghazzali tarwitab järgmisi piibli sõnu: „mis silm ei ole näinud, ja kõrw ei ole kuulnud, ja inimese südamesse ei ole tõusnud“.

Mohamedi põrgu on seitsme kordne ja palju sõnu on tarwitatud, et teda kirjeldada. Ta on kole palaw, inimeste ja kiwidega kõetud; wee asemel joodetakse jänuseid wedela mudaga. Põrgu elanikkude riided on põlew pigi, kuna maod ja skorpionid neid nõelawad ning waewawad.

Mohamedi usulised usuwad ka Jeesuse Kristuse jälletulemise sisse ja otsiwad selle märkisi, osalt ka piiblist.

Enne äranägemine ja ette äramääramine on Moslemi usus wõti kõige saladusesse. Ta teeb kõik ukseid lahti, seletab ära igapäewast elu ja olu. Suurem osa Moslemi õpetajatest salgawad inimese wabadust ja ütlevad, et Jumalik sundmus on kõige inimliku tegude põhjus. Jumal tahab head, niihästi, kui kurja ja mis tema tahab, seda peab inimene tegema. Islam tähendab „allaheitmine, äraandmine“, ja seda ta ka nõuab kuni wiimase were tilgani. Lootus kaob ja kustub selles raskes raudses ahelas ja kõiksugu ülekohus ja kurjus rahwa elus saab kannatlikult wastuwõetud ja ära kannatatud — ükski ei kannata teise koormat. Muidugi mõista on niisugune usu mõju elu peale surmaw ja kammitasse panew, sest kui minu kiusatused ja langemised Jumalast on ettemääratud, siis on ju täiesti asjata ennast waewata, katsudes nende üle wõitu saada.

Meile on Jumala tahtmine warjule pandud, kuni Jumal seda meile ise awaldab, aga niipea, kui see meile awaldatud on, tunneme meie, et

meie kohus on sõna kuulda ja Tema tahtmist täita. Ükski Moslim ei tunne seda teed. Kui keegi nendest julgeks paluda „Sinu tahtmine sündku, kui taewas, nõnda ka maa peal“, see saaks hulluks peetud, wõi koguni Jumala teotajaks kutsutud. Serawim ja Kerubim, nii hästi, kui inimese tapja täidawad Jumala tahtmist, ka saadan niihästi, kui sääsekene teewad Ta tahtmise järele iga silmapilk omas

elus. „Mis tema, Allah, tahab, ja et tema seda tahab, sellepärast nad on, mis nad on, ja teewad, mis nad teewad, ja ei muutu iganesgi“.

Ei wõi imekspanna, et seesugune seadus ühes usu tunnistuses kõiki edenemist on surmanud ja halwanud — ja see on põhjuseks, mispärast Mohamedi usulised rahwad raugemas ja kadumas on. (Järgneb).

Wiimane Burma C. E. konwerents Mandalays — Indias.

Juba tükk aega enne konwerentsi algust, olid sadanded inimesed konwerentsi ruumi — telgi juurde kogunud. 50 jala kõrgune telk oli tehtud bambuki puu waiadest ning kaetud rohuõlgedega. Ta mahutas endasse kuni 2500 inimest.

Saadikud tulid konwerentsile küll mitmet moodi, küll ratsa, küll wankrites, mootor wagunites, kui ka jala. Neid on mitmest maanurgast, mitmest rahwusest. Waat, astus telki mees kotimoodi pükstes, mustas siidi kuues, kes kohaliku Hiina koguduse liige. See kogu seal on pruunihalised hindulased — Tamili ja Telugu kirikute saadikud. Nimed neil on Dawet, Samuel ja Aaron, kõik piibli nimed, sest hindudel on pruuk ristimise juures omad nimed maha jätta ja piibli nimed wõtta. — Nüüd waadake seda Karensi mägede salkkonda, igal neist punane kott seljas. Nad on 6 kuni 8 päewa jala üle mägede roninud, enne kui raudtee jaama jõudsid, kust wõisid Mandalaysse sõita. Hulkuwate tiigrite eest end hoides, tulid nad konwerentsile, kolme nädala peale moona punastes kottides kaasa wõttes. Siin aga seisawad mitmed Burma kristlased ilusates kuubedes ja särkides. Kõik heledad wärwid, kuid siiski ilusad.

Kuid kes on need inimesed? Waat, need naisterahwad heledate hõbenööpidega tumedatel jakkidel! Mõnel naisterahwal on 12 niisugust nööpi jaki ees. Ta pöörab ümber. Ka siin weel 9 nööpi, mõni 3 tolli läbi mõõta. Siis weel neid 12 tollilisi hõbe wõrusi nende kaela ümber. Nende keha ümber on mässitud pikk, pikk waigutud kalapüüdmise nöör. Wõis ehk kuni 120 korda ümber keha mässitud olla. Tume sinine riie on osawasti punaste ja kollaste niitidega wäljaõmmeldud. Need on Kachini naisterahwad kauge-test mägedest. Nende imelikkude riiete all on aga süda, mis Jeesusele tuksumast ei wäsi. Weel 30 aastat tagasi oli kõigest 11 kristlast Kachinis, praegu aga 1100, kellest üle 200 konwerentsist osa wõtsid. Ka siin näeme imelikku Jumala jõudu tuua mehi ja naisi oma juure.

Kes on aga need inimesed, kes imestades meid waatlewad? Meie oleme kahtlemata esimesed walged inimesed, keda nad näewad ja neil on tarwis meid meeles pidada, sest Hiina Siiami mägedele tagasi jõudes, saawad nende tuttawad küsima, mis nad omal 300 penikoormalisel teekonnal ka näinud. Nad on

kõik maa jala ära käinud ja teewad ka seda tagasiminnes.

Waata seda rahulikku noortmeest seal. Ei ole midagi metsikut temas näha. Ta on siiski metsikust suguharust, kes peade peale jahti peab ja tema esiwanemad on seda jahti pidanud mitu põlwe, ning kiidelnud peadega, mida nad maja ette ritta seadnud. Nüüd aga, see noormees on saanud kristlikku kaswatust ja läheb armuõpetust kuulutajana tagasi oma külasse.

Burma C. E.-lased peawad oma konwerentsi ühel ajal Burma baptisti konwerentsiga, sest enam jagu kohalikka protestandi kristlasi on baptistid.

Konwerentsi juhatab Lee Lewis. üks endine Ameerika C. E.-lane, kes juba noorelt juniorina C. E. töösse astus. Ehk küll paljud rahwused esitatud on, saawad peaaegu kõik, kas Burma ehk Swag-Kareni keeltest aru, nii et kõik kõned ja läbirääkimised nende kahe keele peal peetud said.

Suuremat huwitust ehk pakuwad meile aruanded C. E. tööst kohalikkudes ühingutes.

Kõige pealt toonitati, et edu märgata kõigis tööharudes. Burma ühingud peawad ewangelistisi ülewal kaugetes Burma nurkades. Üks neist töötab Wa rahwa keskel, kes kuulus oma were jänuga. Mõned selle ennastalgawa Kristuse kuulutaja läbielamised on esimeste misjonääriride juhtumiste sarnased. Päewal ja öösel rändab ta mägedel ja jutlustab üksikutele ja hulkadele, kus aga neid leiab.

Uued rajoonid ja ühingud liituwad keskühinguga, nii et praegu Burma maakonnas 191 ühingat 7504 liikmega on.

Hulk kirjandust, muu seas ka teemaraamat, on Sgaw-Kareni ja Burma keelde ümber pandud. Praegu wäljaandmisel Sgaw-Kareni keele lauluraamat ühes nootidega.

Juniori töö wõtab ikka enam ja enam maad, paganaid juba noorelt Issanda juurde tuues ja neid Tema wiinamäel tööle pannes.

Lõppes konwerents ja iga saadik läheb tagasi kodu, et rääkida suurtest asjadest, mis tehtud ja mis weel teha kawatsetakse. Lahu rahwas sammub juba 300 penikoormat üle mägede ja orgude. Kachinid lähwad tagasi laia Irrawaddy jõe hallikatele. Kareniid laiadele riisiwäljadele. Ja nad kõik saawad oma kogudustes ning kodudes sõpradele ning omastele ütlema:

„Seal oli hea olla.“

Blankenburi allians konverentsilt.

Wend K. L. Marley kirjutab oma reisult Saksamaal pikalt ja laialt. Iseäranis peatab ta Blankenburi allians konverentsi juures. Meie oleme erakirjast tohtind mõnda „Noorte Elu“ lugejale avaldada:

... Järgmine hommik oli pühapäev — läksime siis konverentsi ilusasse saali, kus leidis umbes 2500 inimest. Walge, ruumikas, ampfiteatri moodi ehitus, kus iga järgmine istmerida eelmisest kõrgem. Otsekohe kuuljate vastas on platworm, mille äärel seisab kõnetool, kõrgemal istuvad tegelased, tuntud wennad. Männi wannik seinal, selles kuuseoksis walmistud nimi „Jeesus“, — weel paar loorberi puud — ja see kõik kogu maja kaunistus.

Täna alles terwituse ja tutvustamise päew; wast homme algab konverents. Enamus näib olewat paremaid rahwakihtidest. Misjoni direktor Engler peab lühikese kõne — ühise õhtusöömaaaja puhul. See on üks armas, piibllilik ja selge ettekandega, labane mees. Tema peamõtted olid: Õhtusöömaaeg on: I. Peastmise mälestus-

ja wäärtuse. Wahepeal käisime Schwarzathalis, kus nägime ülitoredat loodust, orgu, jõge ja suurepäralist mägesi.

Õhtul on konverentsi awamise koosolek, tutvustakse selle korra ja awaldustega. Mehi on siin õige palju, laseb arwata, et need kõik on Issanda wiinamäel töölised; kannawad rinnas mitmesugusi märke: sinist ja walget risti — kuid enamus kannab C. E. märki! Suurem hulk on haritud inimesed ja kõrgemast seltskonnast. Käiakse üksteisega wiisakalt ja aupaklikult läbi. Wõeraste arw tõuseb 2800 ümber. Seal on üks Rumeenia õigeusu preestergi, tuli siit elu ja tuld Rumeenijassegi wiima.

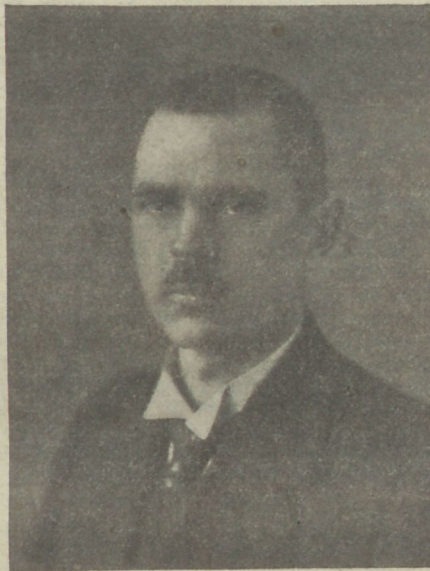
Siis on seal meilgi tuntud wäljamaa tähtsamaid Jumalariigi töömehi — nagu juba nimetud Modersohn, Grossmann, Grishona misjoni direktor Wiele, armas, sügaw ja tõsine mees; Engler oma selge kirja sisse wiimisega, õp. Dollmann, kes on Tallinnaski käind, ewangelist Dallmeyer, j. n. e. Kõnelewad õp. Wittekind ja wabaherra v. Tümmeler-Selka, kes on allianskomitee esimees.

Kodumaalased Blankenburi konverentsil.

Karl Kaups

E. B. N. S. Ühisuse esimehe abi.

Ferdinand Mathiesen

Praegune E. B. N. S. Ühisuse esimees.

Karl Marley

Praegune C. E. liidu juhataja.

söömaaeg; II. Issandaga osasaamise söömaaeg; III. Usklikkude isekeskine osasaamise söömaaeg ja IV. Issanda tulemise ootamise söömaaeg. — Neid mõtteid wõrdles ta W. Testamendiga ja toonitas, et Issanda söömaaeg kuulub kõigile Jumala lastele, aga ka ainult neile, Issanda omile! Kõnele järgneski Issanda laud.

Siis oli Wenemaa misjoni, „Licht dem Osten“, eestseisuse istang, millest meie, kui Eestimaa komitee liikmed wõisime osawõtta, mis oligi meile wäga huwitaw; sest saime otsekohe selle tähtsa töö südamesse waadata, mis põles armastusest, ihu ja hinge poolest nälgas olewa Wenemaa wastu. On olemas selleks mõnda kawatsust ja ettewõtet iseäranis kirjanduse alal. Kõneles kuulus E. Modersohn, Matt. 18:7 üle. Tema olla hiljuti tulnud ühelt õpetajate kursusest, kus Jumala Waim wägewasti töötand. Esimesil päiwil pannud mitmed wastu, siis aga hakkand endi pattusi tunnistama ja armu otsima.

Järgnes Modersohn'i wäimees Kopke kõne, Jes. 60:1 üle; kõne on elaw. Ta näitab, et õnnistused algawad kohtuga ja sellepärast hüüab ta: „Tule walge ette! Ta paneb kolm küsimust selle walgustamiseks ette: 1) Mis sul on su kijas? 2) Kun. 4:2; Katsu oma kodune elu läbi. 2) Oled sa wabaks tehtud? Room. 8:2; siin rõhutab kõneleja, et igäihel on tarwis hingekarjast. 3) Kuidas on su tööga wiinamäes? Luuk. 19:15. Ta illustreeris oma kõnet sündsate näitustega, mis andsid asjale sügawa tähepanu

Teisel päewal kõneleb Engler, Laul 92:14 põhjal ja toonitab koguduse mõtet. Tümmeler-Selka Ebr. 12:1—3 üle „praktiline pühitsus“, kuna Wittekind, tuleb sama aine üle kõneledes otsusele: koormat ja pattu maha pannes ei pruugi meie olla koorma kandjad, waid peame olema ristikandjad! A. Höefs Baptisti Üh. häälekandja „Wahreitszeuge“ toimetaja kõneleb Ebr. 12:3 üle, küsides: mispärast said Jeesus ja Tema apostlid „wasturääkimist kannatada?“ Toob siis põhjused ette: Matt. 23;13; Joh. 8:44, ja Joh. 16:7—11. Kui meie ka nõnda elame ja julgeste tunnistame, siis saame wastarääkimist kannatada. See on kohe loodusseadus waimu maailmas, juba 1 Moos. 3:15 põhjal! Ta toob kirikuloost mõjuwaid eeskujusi, kes on wasturääkimist kannatand ning ikka rõõmsaks ja kindlaks jäänd. Kõneleb Engler: mis on pühitsus? lõpuks leiab ta, et — pühitsuse eesmärk pole mitte patuta olemine, waid Jeesuse sarnadus? 1 Joh. 3:2. Õhtul ewangeeliseerib Modersohn Ewes. 6:12 ja Ebr. 12:2 üle. Ta näitab aja- ja kirikuloos walgusel kuidas põrgu on awaldand oma tegewust ja kuidas see praegugi kohutawalt awaldub nii poliitilisel, kui waimlises ilmas. Kus on Jeesus wälja heidetud, seal on spiritismus ja waleprohweti waim walitsemas.

Teisel konverentsi päewal kõneleb Nagel, kannatuste teest. „Karistuste ja kannatuste teed wiivad pühitsuse teele!“ Teiseks kõneleb misj. direktor Wiele ja tema järele

Grossmann, äratuskõneleja ja kirjanik. Kõne põhimõte on: Pühitsuses on tähtsam „meie seisukord Jumalaga, kui patuga!“ Pärast lõunat kõneleb Wächter, Ebr. 12:12—15. Tema mõte on: Tagasi piibli juurde! siis jälle Engler pühitsevast armust toonitades iseäranes ihu pühitsust kombineerib, abielus, j. n. e.

Modersohn'i lõpu kõne, Ebr. 12:14: „N õ u d k e r a h u k õ i k i d e g a!“ selleks andis ta 3 põhimõtet: 1) Mina ise ei alga ühtegi tüli. 2) Mina ei võta riist osa ja 3) mina ei wala õli tulle! Sellega ühtlasi toonitab ka pühitsust.

Pole võimalik kõike kõnesi üles tähendada. Olid armsad koosolekud, — kuid puudus suurem waiml, liiku-

mine nagu mõni aasta. Tahan lõpuks veel seda öelda et: 1) Ka kõige targemad sõnad ja teemad on ilma Issanda Waimuta wase kumin! 2) Inimesilt oodata selle tõttu, et nad on kuulsad ja ennem õnnistusega töötanud — on tühine; nad wõiwad anda ainult nii palju, kui Jumal neile armu jagab. 3) Meie kodumaa konverentsid on soojemad, kuigi sügawam kirjaseletus puudub. 4) Meie peame kõik ise oma Jumalaga läbi elama, teistelt oodata on asjata. 5) Meie koosolekul ja konverentsides on liig wähe otsekohest wilmist Jumala sõnase. 6) Tuleks hoida liig ühekülgse mõtte ja kõnetooni eest, mis wäsitab!

Need lühidad read wend K. L. Marley kirjeist.

Viihifesed teated meie noorjoo tööpõldudelt.

Noorootsi C. E. Ühing on poole aasta jooksul 6 liikme võrra kaswanud. Peetakse üks kord nädalas lahus koosolekuid tiitarlastele ja noorte meestele. Kawatjetafse tulewikus ka pühitus-koosolekuid lahus pidada, kui maa olud wõimaldawad.

Saapfalu Meth. kog. C. E. Ühing peab praegu ilma juhatajata töötama, sest juhataja wend Tombo wiibib praegu Saksamaal — aga Jeesus juhatab.

Noored töötawad, ja rohkesti on Jeesus nende läbi wõitnud iseäranis koolinoortfugu. Kuid mida elawamad Jumalalapsed, seda wihajem saadan. — Seda tunnawad ka Saapfalu lapsed, sest waenlane on neile nii mõndagi raskust teinud, ja nimelt koolis, kus kooli juhatus neid seda jummi tegema, mis siidametunnistuse wastu, nimelt kooli pidudest osa wõtma. Kuid tahame ihes Saapfalu lastega siidamest Jeesust paluda, et ta ka nende õpetajate siidamed murraks ja neid oma armastajateks teeks.

Siljuti ilmus ka nende oma ajakiri „Koidutäht“ esimene nummer (shapirografeeritud). Olgu Jeesus neile selles ligi.

Martna C. E. Ühing on meie tulifema noore wenna W. Weinwaldi hoolsal kaasabil laulufoori asutanud. Poole aasta jooksul on 7 tegawat liiget juure tulnud. Koostäimist takistab pill teekond ja laialine maa-ala.

Paide C. E. Ühing on ihes meeles ja armastuses wõitnud töötada. Piiblitunnid peetakse pühapäiwil ja palwetunnid kefnädala õhtutel. Üleilõhijeks kokkutulemise päewaks on alati teine pühapäiew kuus. Ühingu liikmed on usinad olnud kofku tulema, sellest hoolimata, et mõned kaugel elawad. Kõige noorusele on kolm suuremat ewangeliimi koosolekut toime pandud.

Pärnu C. E. Ühing on maalt kutseld saanud ewangeliimi koosolekuid pidama minna. Sel puhul on asutatud wälis-ewangeliimi lendfalk, kes walmis oleks wõimalust mödda maale käikusi ja sõitusi ette wõtma. Efmese poole aasta jooksul on 5 lendkäitu toime pandud, neist üks—40 wersta kaugusele. Noortele on hingelist rõõmu walmistanud nähtus, et Issand nende tööd maal on õnnistanud, nõnda et mõnedki kaasnoored, maailmale selga pöördes, on Issanda sõjawälle astunud.

Walga Noorte usklikkude C. E. Ühing on awanud pühapäewakooli, päikesepaiste, walwe ja kirjanduse toimekonnad.

Tartu C. E. Ühing, tõffises wastutuse tundes oma Issanda töö pärast sel suurel noorjoo põllul meie hariduse keffkohas, palub siidamest kõiki teisi ühinguid ja noorte sõpru Tartut tõffises palwes Issanda ette kanda, et need tubanded kiilmanud siidamed kolgata risti all sulama lähelgid.

Simuna-Rahkla Ewang. kristlaste koguduse C. E. Ühing töötab 6 toimekonna läbi. Wälisewangeliimi ja laulu toimekondadel on nii palju tööd, et harilikult ifka on 1½ kuu pühapäewad ette ära lubatud. Poole aasta jooksul on peetud 25 ewangeliimi kuulutamise koosolekut, kolmes kihelkonnas. Samal ajal on 13 uut liiget juure tulnud. Ühing kawatseb lähemal ajal ka pühapäewakooli awada.

Narwa C. E. Ühing on õnnistusrikkaid nooruse koosolekuid pidanud. Iseäranis siidamlikud on olnud wäiksemad tunnid, mida laks lorda kuus, pühapäewa õhtuti on peetud. Suwel on noored Jeesuu kirikus ihe kontserdi toime pannud, kus lõpul ka kõneci peeti. Waimulikku töö peale on takistawalt mõjunud ka ajaliku töö puudus Narwa wabrikutes. Mitmed noored on pidanud wälja sõitma, tööd ofkima. Toetagem ka Narwa noori eestpalwes, et Issand neid ifka wõtaks edasi aidata, niihästi ajalikus, kui ka waimulikus töös.

Rakwere Sinise Risti C. E. Ühing on iseäraliselt õnnistust maitsta saanud piiblitundideft ja pühitus-koosolekuid. On olnud ka juhtumisi, kus mõned ifkid oma nimed sisse-

kirjutasid ja siis hoopis ära unustasid, et nad selle feltfi liikmed on. Riisugused on pärast ühingust wälja astunud. Nende afemele on ka uusi liikmeid juure tulnud. Praegu tunnib ühing suuremat puudust tööpõldudeft. Mis muud, kui palume, et lõituse Issand neid Rakweresse lätkitaks.

Rakwere Methodistist koguduse C. E. Ühing kannatas ruumide puudusel, sest et kogudusel efiteks omi ruumist ei olnud. Riitid on fogudus ruumid saanud ja noorte ühing wõib tema riippes maad leida.

Saljala noorte C. E. Ühing on suuremaid koosolekuid toime pannud kohaliku feltfimaja faakis ja ka lageda taewa all. Wälismisjoni tööd on piititud hoollega illewal pidada.

Kunda on 5. mail l. a. wenna J. Karlsoni läbi noorjoo C. E. ühing asutatud, mis ärkamiselt oma alguse saanud. Wenna Karlsonile on kohalik wabriku walitus lahkesti wastu tulnud ja koosolekute pidamiseks ruumid annud. Issand tafugu neile rohkesti seda faasabi. Noor ühing piitab efmese tulidufega töötada ja hingewaelase wastu wõeldada.

Kuila noored usklikud on pidanud ifekeski piiblitundisi, laulu harjutusi ja pihapäewakooli. Noorte rõõm ja soow on wanemate wendadega ja õdedega Issanda wiinamäel käffkääse töötada.

Wimji C. E. Ühing pidas 11. juunil, Andrekse peres, oma awamise piiba. Koosolek algas hommiku kell 11 ja lõppes õhtu kell 8. Waheajal oli pidulik lõunaföö, mida Wiimji noored olid walmistanud. Rohkesti oli küllalisi kofku tulnud. Iseäranis rõõmustasid koosolekuid Tallinna wendade ja õdede laulud ja siidantliigutawad ilulugemised. Wendade poolt peeti 11 kõnet. Noor ühing piitab efmese armastuses edasi.

Tallinna Sinise Risti C. E.-lased on läinud weerand aastas wõitnud ka midagi Issanda wiinamäel teha. Wanaaasta õhtu käffid noored ihes wangimajas, kus nende hallide ja õudsete seinte wahel õnnistud ja sooja koosoleku wõifid läbi elada.

Seda tohtfid ka uue aasta algul teises ja siis kolmandas wangimajas. Jeesus on oma armastusega wõitnud, nii et praegu pea igas wangimajas hingesti leidub, kes Jeesust on leidnud. Weebruariku algul andis laulufoor ihe kontserdi Olewiste kirikus. Kirjandus toimekonna toimetusel ilmus trükkifft A. Rothi jutustus „Kui elu murti“.

Tallinna Alrika Baptistist koguduse C. E. Ühingu päikesepaiste toimekond käib wangimajades, haigemajades ja kus ialgi wiletkaid, äratõugatuid, mahajäetuid ja kurbi hingesti leidub, neile päikesepaistest wiitmas. Töö tagajarjed on ifka rõõmustawad olnud. Ka noorte (juniori) töö kannab wilja. Mitmed pihapäewakooli lapsed, kes Issandat otffisid, on Seda ka leidnud. Ühingu on üksmeel ja armastus walitfemas.

Lehtse Baptistist koguduse noorjoo Selts käis pihapäewal 9 oktobril oma laulu- ja mängutooriga Tallinna Alrika koguduse noorjoo ühinguil küllalikes. Wõõrad efmese hommikuftel ja õhtuftel koosolekuid siidamlikkude ettekanmetega. Noorte keffel walitfes ilendatud meeolelu ja mõjuw ühistunne Jumala riigi töös.

Taeblaft (Surwalepa küllaft) teatab meie wend Tintse, et sealne Noorte Usklikkude Ühing on ühifed pühitus-koosolekuid sisse seadnud. Jumal on nende tööd ärkamiste läbi õnnistanud. Mitmed noored on läinud aastal oma õnnistegijat leidnud. Andku Issand Taebla noortele ifka uut jõudu, et nende tulidus ialgi ei jahtuks.

„C. E.“ Üleilmilise Noorjoo Liidu juhataja **Dr. Clart** wiibib praegu Euroopas. Nagu Saksamaalt teatati, tahab meie Liidu ifa ka Cestit waatama tulla. Kuid tema tuleku aeg on praegu teadmata.

Wastutaw toimetaja: Jaan Peipman.

Toimetus: K. L. Marley, Woldemar Rakles, Peeter Sint, Ernst Uder, Johannes Peipmann, Harald Dahl ja Hendrik Luttar.

Wäljaandja: Cestit Noorte Usklikkude C. E. liit.

Trükitud B. Mäns'i trükikojas Tallinnas, Lai tän. 5.

**Liidu kassat on Noorte Usklikkude ühingud
1921 a. jooksul toetanud järgmiste summadega:**

Ühingute nimetus.	1. Märtsi ohwri- päewa annetused.		Annetused reisusekre- tääri kassaheaks 1. Okt. kuni 31. Dets.	
	Mark.	P.	Mark.	P.
Paide C. E. Ü.	3555	—	2290	—
Tallinna Sinise Risti C. E. Ü.	2285	—	2150	—
Pärnu Ew. S. „Päästmise“ C. E. Ü.	2195	—	340	—
Tallinna „Allika“ Bapt. kog. „ „	1500	—	2440	—
Narwa „Sinise Risti“ C. E. Ü. „ „	1710	—	1917	—
Tartu	1672	—	640	—
Noarootsi C. E. Ü. „ „ „	1000	—	1000	—
Aruküla Ew. kr. kog. C. E. Ü.	906	—	—	—
Walgla C. E. Ü.	834	—	—	—
Hiiu-Kärdla C. E. Ü.	714	—	400	—
Haljala Method. kog. C. E. Ü.	622	—	—	—
Rakwere Sin. Risti C. E. Ü.	520	—	500	—
Haapsalu Method. kog. C. E. Ü.	400	—	—	—
Rahkla Ew. kr. kog. C. E. Ü.	400	—	—	—
Tarwastu C. E. Ü.	300	—	—	—
Rakwere Method. kog. C. E. Ü.	255	—	—	—
Wiimsi C. E. Ü.	—	—	406	—
Kokku . . .	18868	—	12083	—

30951 marka.

Märkus: Eesti Methodisti koguduse Noorsoo Seltside Ühisus on maksnud C. E. Liidu reisusekretäärile läinud Nowembri ja Detsembri kuu eest poole palka.

Issanda rohke õnnistus hingagu teie peal, kallid ohwimeelsed noored töötajad! Tema kinnitagu teie jõudu ka edaspidiseks ühistööks ja toeks, meie kalli kodumaa noorsoo armuõpetuse põllul.

Teile awaldab tänu

Liidu juhatus.

„NOORTE ELU“

üksikuid numbrid 1921 a. jooksul on müinud:

Aruküla C. E. Ühing	54 eks.
Haapsalu C. E. „	185 „
Haljala „ „ „	42 „
Martna „ „ „	102 „
Narwa „ „ „	345 „
Noarootsi „ „ „	150 „
Hiiu-Kärdla C. E. Ühing	46 „
Paide „ „ „	198 „
Pärnu „ „ „	389 „
Rahkla „ „ „	90 „
Ruila „ „ „	35 „
Rakwere Sin. Ris. C. E. Ühing . . .	175 „
Rakwere Method. kog. C. E. Ühing .	85 „
Tarwastu C. E. Ühing	85 „
Tartu „ „ „	250 „
Walgla „ „ „	147 „
Wiimsi „ „ „	75 „
Tallinna „Allika“ C. E. Ühing . . .	1021 „
Tallinna Sin. Ris. „ „ „	1175 „
T. Ü. „Seltsimees“ „ „ „	197 „
Kehra Bapt. kog. Noorsoo Selts . . .	30 „

Hoolsa kaastöö eest

„südamlik tänu“.

Toimetuse.

„Noorte Elu“

tellimisi wõtawad wastu:

- Arukülas** — Julius Piival, Miku talus.
- Haapsalus** — Ferdinand Tombo, S. Piiva tän. nr. 7.
- Haljalas** — Antonie Kull, Rakwere laudu, Haljala, Laane poobis.
- Martnas** — Jaan Kõrgeaar, Lõhru wald, Kaasiku küla, Haapsalu laudu.
- Narwas** — Jda Wachtel, Westerwalli tän. 16, krt. 18.
- Noarootsis** — õpetaja E. Tannebaum, Kiriku mõisas.
- Ruijas** — Arnold Mitt, Ruija postkontoris.
- Paides** — Helene Siiber, Wäikete laste koolis.

- Pärnus** — Marta Bilgats, S. Sepa tänav nr. 12.
- Rahklas** — Ernst Roosmann, Simuna-Rahkla, Rakke laudu.
- Rakweres** — Aleksander Moorberg, Partali tän. 9, ja Antonie Sööt, Piik tänav nr. 42.
- Tallinnas** — Jaan Peipmann, Mõisa tän. 5, krt. 6.
- Taeblas** — Jaan Petree, Taebla wald.
- Tartus** — Karl Michelson, Kiwi tänav 55, krt. 5.
- Walgas** — Sophie Sirel, Puschkini tän. 1.
- Wiisandis** — M. Allewit, Posti tän. 1.
- Wiimsis** — Wold. Wiik, Rummuküla, Piiva talu.

Sealshamas müüakse ka üksikuid numbreid. Peale selle on „Noorte elu“ saada noorsoo seltside raamatu laudadel ja Tarwitajate ühijuse „Seltsimehe“ kaupluses Tallinnas.

Tellimise hind 130 mk. aastas postiga, üksik nummer 15 mk.

Noored, iseäranis ühingute kirjanused toimeonnad, võtke oma häälelenda laiallaotamisest elawalt osa.

Toimetuse aadress: Tallinnas, Mõisa tän. nr. 5, krt. 6.

Hind 15 marka.